

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/84/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200392
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200392.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: TOP-RELAX s.r.o., Rybníková 16, Trnava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, Trnava, konateľ JUDr. Maroš Prosman proti žalovanému: Inšpektorát práce Trnava, Jána Bottu č. 4, Trnava o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku inšpekcie č. ITA-10-62-2.3/P-E24,25,A24-15, IPTT/IPTT_PPV/KON/2015/375/5598 zo dňa 24. marca 2015 a Dodatku č. 1 k protokolu zo dňa 27. marca 2015 vydanými žalovaným o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/50/2015-84 zo dňa 24. mája 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/50/2015-84 zo dňa 24. mája 2016 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k 20S/50/2015-84 zo dňa 24.05.2016 Krajský súd v Trnave zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ITA-10-62-2.3/P-E24,25,A24-15, IPTT/IPTT_PPV/KON/2015/375/5598 zo dňa 24.03.2015 a Dodatok č. 1 k protokolu zo dňa 27.03.2015. V žalobe tvrdil, že predmetné rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal, boli nezákonné, žalovaný pri ich vydaní nerešpektoval základné zásady správneho práva a tak vydal rozhodnutie v rozpore s Ústavou SR a Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že vyjadrenie podpísané a zaslané žalovanému prostredníctvom pracovníčky spoločnosti EkonTrio spol. s.r.o., ktorá žalobcovi vykonávala účtovnícke služby na základe obchodnoprávnej zmluvy, nebolo možné vyhodnotiť ako nedostatok, ktorý by

znamenal podstatné porušenie a zásah do práv žalobcu, pre ktorý by mal byť protokol nezákonným. Podľa krajského súdu z administratívneho spisu vyplývalo, že žalovaný komunikoval s povereným pracovníkom žalobcu J. M. a iba zaslanie predmetného vyjadrenia súd nepovažoval za pochybenie, ktoré by výrazne zasiahlo do práv žalobcu, poškodilo ho a bolo nezákonné.

Krajský súd mal za to, že v protokole bolo nariadené žalobcovi zistené nedostatky uvedené v bodoch č. 1, 2, 3, 4 a 5 odstrániť a trvale sa od prevzatia protokolu riadiť v ňom uvedenými ustanoveniami. Súčasne bolo uložené žalobcovi ako zamestnávateľovi prijať opatrenia na odstránenie porušených predpisov a ich príčin a doručiť Inšpektorátu práce písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení a príčin v lehote do 15 dní. Uvedený protokol bol prevzatý a podpísaný splnomocneným zástupcom J. M.

Z dodatku č. 1 zo dňa 27.03.2015, ktorý bol vydaný k Protokolu krajský súd zistil, že žalobca sa k nemu vyjadril podaním, ktoré dňa 26.03.2016 prevzal žalovaný, a v ktorom žalobca žalovaného informoval o spôsobe odstránenia vytknutých nedostatkov a zároveň namietal vytknuté nelegálne zamestnávanie a uviedol, že povinnosť prihlásiť zamestnanca do systému sociálneho poistenia si splnil dňa 02.12.2015, teda včas. Do systému sociálneho poistenia prihlásil zamestnanca, s ktorým mal uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti. Absencia podpisu zamestnanca na dohode spôsobila, že dohoda nebola uzatvorená platne, išlo ale podľa názoru žalobcu iba o formálny nedostatok, výsledkom ktorého nedošlo k ukráteniu Sociálnej poisťovne a nevznikla situácia, ktorá by zakladala nelegálne zamestnávanie. Prihlásenie do Sociálnej poisťovne bolo vykonané až dňa 10.03.2015, čím sa žalobca snažil prekvalifikovať už existujúce prihlásenie z neplatnej dohody uzatvorenej mimo pracovného pomeru na riadny pracovný pomer, čím by zosúladiť právny stav aj v systéme Sociálnej poisťovne.

Krajský súd k tejto námietke žalobcu, ktorý sa snažil negovať záver o vyslovenom porušení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní (ďalej len „zákon č. 82/2005“) uviedol, že predmetné úkony zhodnotil ako snahu žalobcu účelovo sa prispôbiť vzniknutej situácii, ktorú zistil v súvislosti s vykonaním inšpekcie žalovaný. Podľa krajského súdu v rozhodnom čase žalobca ako zamestnávateľ porušil ustanovenia zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“), keď so zamestnancom Y. H. nebola platne uzatvorená dohoda o pracovnej činnosti, následkom čoho nemohla byť splnená ani podmienka riadneho prihlásenia do Sociálnej poisťovne. Obrana žalobcu, podľa ktorého nedošlo k ukráteniu Sociálnej poisťovne na predpísanom plnení, bola pre posúdenie veci irelevantná.

Krajský súd považoval zosúladenie skutočného stavu so stavom registrovaným v Sociálnej poisťovni za účelové správanie sa žalobcu, ktorý všetky úkony vykonal až po zistení nedostatkov inšpektorom práce, odstránenie ktorých ale neznamenalo, že v čase výkonu inšpekcie nedošlo k porušeniu § 3 ods. 2 a § 2 ods. 2 písm. b) zák. č. 82/2005 Z. z.

Krajský súd dospel k záveru, že predloženie potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 25.03.2015 neobsahovalo rozhodujúci čas pre prihlásenie zamestnanca Y. H. do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedeného Sociálnou poisťovňou nemôže byť považované za relevantný doklad, pretože ak mal byť Y. H. vedený ako zamestnanec v riadnom pracovnom pomere, mal byť hneď takto prihlásený, čo sa nestalo, preto ani dodatočná snaha o prihlásenie nezbavovala žalobcu záveru o nelegálnom zamestnávaní.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že v Protokole uvedené zistené nedostatky súviseli s porušením príslušných predpisov, boli dostatočne zrozumiteľné a konkretizované, preto ich nebolo možné považovať za nešpecifikované, nevykonateľné, či nepreskúmateľné. Za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné krajský súd nepovažoval ani opatrenia, ktoré boli dané žalobcovi inšpektorom v Dodatku č.1 podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce, ktoré boli dostatočne konkretizované. Ukladalo sa nimi žalobcovi ako zamestnávateľovi prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení právnych predpisov a ich príčin. Aký charakter opatrení žalobca ako zamestnávateľ prijal, a to nielen vo vzťahu ku konkrétnemu zamestnancovi H., ale s cieľom aby i do budúca odstránil vytknuté nedostatky a tieto sa neopakovali, či už prijatím inštrukcie, alebo iným interným predpisom,

zostávalo na jeho rozhodnutí.

Krajský súd mal za to, že písomná správa o odstránení zistených porušení bola inšpektorátu práce zo strany žalobcu doručená. Z jej obsahu vyplývalo, že vytknuté nedostatky boli opodstatnené, ale ani ich následné odstránenie nemohlo zmeniť záver o nelegálnom zamestnávaní. Aj keď zamestnávateľ, u ktorého inšpektor práce zistil porušenie zákona, ktoré vykazuje znaky nelegálneho zamestnávania, tieto po ich zistení odstránil, neznamenalo to, že tým sa zistené nezákonné konanie konvalidovalo a zistená nezákonnosť zanikla.

Krajský súd v závere odôvodnenia rozsudku konštatoval, že aj keď pre žalobcu boli zrejme dôsledky vyplývajúce z vykonanej inšpekcie závažné, inšpektor práce sa vyporiadal so všetkými úkonmi a vyjadreniami zamestnávateľa, preto krajský súd v žalobe nevzhliadol dôvody zakladajúce nesprávnosť či nepresvedčivosť argumentácie žalovaného a ktoré by boli postačujúce pre neakceptovanie obsahu Protokolu v spojení s jeho Dodatkom č. 1.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že vyjadrenie k protokolu o výsledku inšpekcie práce mohol uskutočniť výlučne štatutárny orgán zamestnávateľa alebo ním poverený zamestnanec. Spoločnosť EkonTrio spol. s.r.o. (alebo konateľka spoločnosti EkonTrio spol. s.r.o.) nebola nikdy splnomocnená na podanie vyjadrenia k protokolu o inšpekcii práce alebo na zastupovanie navrhovateľa vo veci inšpekcie práce. Na tieto činnosti bol výlučne poverený J. M., ktorý v tejto veci predložil písomné poverenie na konanie. Podľa žalobcu bolo zabránenie finančného poškodzovania, resp. ukracovania Sociálnej poisťovne hlavným účelom zákazu nelegálneho zamestnávania. Formálne nedostatky nemohli zamestnávateľovi spôsobiť obvinenie z nelegálneho zamestnávania, keďže takéto obvinenie mohlo mať až trestnoprávne následky.

Žalobca v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/51/2011, kde uviedol, že prístup k zákonu pri posudzovaní nelegálneho zamestnávania musí byť materiálny a nie formálny.

Žalobca ďalej uviedol, že nikdy nemal v úmysle Y. H. nelegálne zamestnávať a vyhnúť sa plateniu poisťného. V dôsledku nedostatočnej organizácie na pracovisku nezabezpečil podpis Y. H. na spornej dohode o pracovnej činnosti, čím musel vzniknúť faktický pracovný pomer. V prípade, ak materiálny znak správneho deliktu chýbal, hoci formálne znaky boli splnené, nešlo o správny delikt. Obsah právnej normy musel byť ďalej interpretovaný v súlade s cieľom právnej regulácie, ktorý právna norma sledovala.

Žalobca namietal, že krajský súd nebral do úvahy materiálny znak nelegálneho zamestnávania, resp. nebral vôbec do úvahy účel zákona, ktorým bola ochrana pred ukraľovaním a poškodzovaním Sociálnej poisťovne. Krajský súd posúdil vec výlučne formálne, keď vôbec nebral do úvahy závažnosť ohrozenia spoločenského záujmu na ochrane pred nelegálnym zamestnávaním. Úplne ignoroval skutočnosť, že nedošlo k ukraťovaniu Sociálnej poisťovne a zároveň pracovnoprávny vzťah zamestnanca trval len 13 dní, čiže po materiálnej stránke nedošlo k ohrozeniu chráneného spoločenského záujmu. Podľa žalobcu z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 25.03.2015 vyplývalo, že žalobca navrhovateľa prihlásil dňa 02.12.2014 o 9:15:29 hod., pričom dňa 10.03.2015 žalobca odstránil len formálne nedostatky prihlásenia, ktoré ale nemali v žiadnom prípade vplyv na rozsah odvodovej povinnosti žalobcu.

Žalobca uviedol, že v bode 1 nevidel pochybenie, nakoľko nedostatky včas odstránil v požadovanej lehote a podal žalovanému včas správu. K bodu 2 žalobca uviedol, že v ňom bola preukázaná neurčitnosť, nezrozumiteľnosť a úplná zmätočnosť príslušného opatrenia, čo jednoznačne zakladalo zo strany žalovaného priame porušenie § 14 ods. 2 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Podľa žalobcu bolo preukázané aj porušenie § 14 ods. 3 písm. a) zákona o inšpekcii práce, keďže žalovaný bol v rámci vytknutia uvedeného nedostatku povinný podať priamo v texte dodatku svoje stanovisko k príslušnej časti vyjadrenia žalovaného k protokolu. Žalovaný svoje stanovisko k vyjadreniu k protokolu v rámci bodu 2 nepodal. Žalobca mal za to, že žalovaný ho žiadal o vyhotovenie antidatovej dohody o skončení pracovného pomeru, čo žalobca odmietol. Žalobca nemal vedomosť, kde sa Y. H. zdržoval. V rámci

bodou 3 žalobca v odvolaní uviedol, že doručenie potvrdenia o zamestnaní deklaroval už vo svojom vyjadrení k protokolu. Žalovaný bez logickej argumentácie žalobcovi v rámci protokolu uložil opatrenie na odstránenie nedostatku. V rámci bodu 4 bola výplatná páska doručená spolu s ostatnými dokladmi ku dňu 11.3.2015, čo vyplývalo aj zo strany 2 Protokolu - predložené doklady. Doručenie výplatnej pásky deklaroval žalobca už vo vyjadrení k protokolu.

Žalobca v odvolaní navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č .k. 20S/50/2015-84 zo dňa 24.5.2016 zmenil a to tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa pridrižiava svojich pôvodných vyjadrení predmetný protokol považuje za zákonný a správny. Navrhol, aby najvyšší súd odvolanie zamietol a potvrdil rozsudok krajského súdu v celom rozsahu.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ustanovenia § 228a ods. 2 zák. č. 311/2001 Z. z. - Zákonník práce v znení neskorších predpisov, uvedená dohoda musí byť uzatvorená písomne, inak je neplatná.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, 1) ak využíva závislú prácu b) fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu 2) a nespĺňa povinnosť podľa osobitného predpisu 6)

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a) až c).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu vyplývalo, že u žalobcu bola vykonaná inšpekcia práce podľa § 7 ods. 3 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní dňa 20.02.2015, o výsledku ktorej bol vypracovaný Protokol zo dňa 24.03.2015, napadnutý žalobou. Inšpekcia bola zameraná na dozor nad dodržiavaním pracovnoprávnych predpisov v oblasti dohôd a prác vykonávaných mimo pracovného pomeru a na dozor nad dodržiavaním zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Najvyšší súd mal za to, že bolo nesporné, že u žalobcu ako zamestnávateľa bolo zistené, že dohoda o pracovnej činnosti uzatvorená so žalobcom ako zamestnancom nebola zamestnancom podpísaná, rovnako ako ani výplatná páska za mesiac 12/2014.

Najvyšší súd vyhodnotil, že zistené nedostatky v protokole v spojení s dodatkom č. 1 boli jasné a zrozumiteľné. Body 1,2,3,4 a 5 protokolu zostali nezmenené. K bodu 1 žalobca sám potvrdil porušenie zákona, keď až po inšpekcii práce skonštatoval pracovný pomer, a to ako ústne uzavretý, keďže Dohoda o pracovnej činnosti nebola podpísaná. K bodu 2 bolo poverenému zamestnancovi p. M. vysvetlené, že tento nedostatok sa spätne odstrániť nedal, ale bolo potrebné aby sa do budúcnosti riadil predmetným ustanovením. K bodu 3 a 4 žalobca doručenie dokladov uskutočnil až po začatí výkonu inšpekcie práce. Výkonom inšpekcie práce bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, ktoré bolo uvedené v Protokole v bode 5.

Najvyšší súd k tvrdeniu žalobcu o negovaní záveru o porušení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní uviedol, že predmetné úkony zhodnotil ako snahu žalobcu účelovo sa prispôbiť vzniknutej situácii. Žalobca porušil ustanovenia Zákonníka práce, keď so zamestnancom platne neuzatvoril dohodu o pracovnej činnosti, následkom čoho nemohla byť splnená podmienka riadneho prihlásenia do Sociálnej poisťovne. Zosúladenie skutočného stavu so stavom registrovaným v Sociálnej poisťovni najvyšší súd považoval za účelové správanie sa žalobcu, ktorý vykonal všetky úkony až po zistení nedostatkov inšpektorom práce, čo znamenalo, že v čase výkonu inšpekcie nedošlo k porušeniu § 3 ods. 2 a § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z.

Najvyšší súd dospel k záveru, že predloženie potvrdenia Sociálnej poisťovne (bod 5) neobsahovalo rozhodujúci čas pre prihlásenie zamestnanca do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedeného Sociálnou poisťovňou. Najvyšší súd to nemohol považovať za relevantný doklad, pretože zamestnanec mal byť vedený v riadnom pracovnom pomere, teda mal byť prihlásený, čo sa nestalo, preto aj dodatočná snaha o prihlásenie nezbavila žalobcu záveru o nelegálnom zamestnávaní.

Najvyšší súd poukázal na to, že odstránenie formálnej chyby hodnotil ako odstránenie nedostatkov, čo bola povinnosť účastníka konania v lehote na to určenej. K samotnému porušeniu došlo, bez ohľadu či sa jednalo o následné odstránenie zistených nedostatkov. V tomto prípade išlo o predloženie dôkazov na objasnenie skutkového stavu, ktoré by vyvrátili zistené nedostatky v protokole. Potvrdenie zo Sociálnej poisťovne aj s presným časom prihlásenia žalobca predložil až po ukončení výkonu inšpekcie práce.

Podľa najvyššieho súdu boli v protokole zistené nedostatky dostatočne zrozumiteľné a konkretizované,

preto ich nebolo možné považovať za nešpecifikované, nevykonateľné či nepreskúmateľné. Žalobcovi boli uložené opatrenia na odstránenie zistených porušení právnych predpisov a ich príčin. Bolo na žalobcovi, aký charakter opatrení prijme s cieľom, aby sa neopakovali, či už prijatím inštrukcie alebo interným predpisom. V predmetnej veci by odstránenie vytknutých nedostatkov nezmenilo záver o nelegálnom zamestnávaní. Inšpektor u žalobcu zistil porušenie zákona, ktoré vykazovalo znaky nelegálneho zamestnávania, ktoré odstránil, čo však neznamenalo, že sa zistené nezákonné konanie konvalidovalo a zistená nezákonnosť zanikla.

Najvyšší súd skonštatoval, že žalobca ako zamestnávateľ využíval prácu fyzickej osoby a tým, že si nespĺnil oznamovaciu povinnosť podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 82/2005 Z. z. porušil ustanovenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 82/2005 Z. z. Žalobca si túto povinnosť splnil až po skončení pracovnoprávneho vzťahu a to dňa 10.03.2015 o 12.20 hod., keď prihlásil zamestnanca do registra Sociálnej poisťovne s uvedením dátumu vzniku poistenia od 2.12.2014 do 15.12.2014.

Rozhodnutie žalovaného posúdil aj najvyšší súd ako súladné so zákonom a preto sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1, § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol ani v odvolacom súdnom preskúmaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.